

OCTOWY (6) *ai*

Oba o jasne.

sg m N octowy (1). ◇ f N octowå (3). ◇ n N octow(e) (1). ◇ pl G octowych (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „ocel”; acetus Mącz, Cn; ex aceto Cn (6) :

a. *Będący cechą octu (3) : Asperitas aceti, Ostrość octowa. Mącz 18a, 245d; możesz miáfto octu piwá álbo wody w thy lekárftwá używác/ iefli cie kwas octowy obraża. SienLek 96v.*

b. *Służący do przechowywania octu; acetabulum Mącz, Cn (2) : Acetabulum, Vasis genus certe mensurae continens sesquiciatum, vide infra. Flálfzá octowa/ naczynie octowe. Mącz 2c.*

c. *Powstały, znajdujący się w occie (1) : weźmi owczych bobkow/ miętki/ [...] drożdzy [= osadu] octowych/ á opichowey wodki SienLek 86v.*

Cf OCCIANY, OCETNY

DO